

когда казува “ никой не мя види. ” Но ся прельщава. Не има никакова полза, нито успѣхъ, когда-то повече ся бои отъ укореніе-то, нежели отъ погрѣшка-та. Нѣкои дѣца, отъ страхъ, или отъ слабость на ума, трудятся да ся крываютъ; сомнѣніе-то ги наказува, и мыслятъ непрестанно, чи да ся крываютъ тако е нужно. Ако искашь да ся навикниши да струвашъ благопристойности, треба да излагашъ на все-те поведеніе-то си; сосъ това ще приемиши навикъ въ добро-то. Щото струвашъ сякай, чи го видять вси. Безъ да не лажешъ, говореніе-то ще представи существенно-то. Нѣкои мнятъ чи причиняватъ сосъ лажы-те сила на слово-то, обаче послѣдува совсѣмъ противно-то. Загубява сила-та си слово-то когда-то съдържава безмѣрности. Когда-то не говориме сосъ искренность, загубявася конечно дѣрба-та на слово-то. Никой вече не вѣрува онаго, който еднождъ проговори лажа, и когда-то говори и истина, всякій мни, че лаже.

Членъ. 7.

За лицемѣріе-то.

Лицемѣріе-то е страшный порокъ, подъ маската на кое-то ся крые злотворна душа. Лицемѣрникъ-ать граби честь-та, и смѣся сосъ свонте-по-